

dosarul nr.2ra-1712/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (M. Bușuleac)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (G. Vavrin, T. Berdilă, I. Dănăilă)

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Băncilă, reprezentată de avocatul Oleg Gorlenco,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Băncilă împotriva lui Valeriu Țurcan cu privire la reparare prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul prin care s-a respins apelul declarat de Maria Băncilă și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016, Maria Băncilă a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Țurcan prin care a solicitat încasarea prejudiciului material cauzat, ca rezultat al deteriorării telefonului mobil în mărime de 3 000 de lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în data de 05 iulie 2016 în apropiere de magazinul „Sorin”, unde este angajată în calitate de vânzătoare, pârâtul și-a parcat automobilul cu toate că parcarea automobilelor în locul dat era interzisă. Reclamanta, i-a cerut să plece, însă el i s-a adresat cu cuvinte jignitoare, a amenințat-o cu răfuiala fizică, iar când a lovit-o peste față, telefonul mobil i-a căzut din mână și s-a deteriorat.

Urmare celor întâmplate, reclamanta a menționat că s-a adresat cu cerere la poliție în data de 05 iunie 2016, iar prin răspunsul primit i s-a comunicat că fapta comisă de către Valeriu Țurcan, constituie o contravenție și se califică potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul contravențional.

A mai notat, că comportamentul agresiv al pârâtului și amenințările în public, i-au cauzat suferințe psihice, retrări și frustrări în public.

În opinia reclamantei, se consideră îndreptățită să solicite încasarea din contul lui Valeriu Țurcan a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea telefonului mobil, în mărime de 3000 de lei, a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei, precum și

a cheltuielilor de judecată.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1416, 1422 din Codul civil.

În cadrul examinării cauzei, Valeriu Țurcan a solicitat să fie încasată suma de 2500 de lei din contul reclamantei, sub formă de cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central cererea de chemare în judecată depusă de Maria Băncilă împotriva lui Țurcan Valeriu s-a respins, s-a încasat suma de 2000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică din contul Mariei Băncilă în beneficiul lui Valeriu Țurcan (f.d.58-63).

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de către Maria Băncilă și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

În susținerea soluțiilor sale, instanțele de judecată au reținut că pentru ca răspunderea delictuală a pârâtului să survină, nu este suficient să existe o faptă ilicită aflată în raport de cauzalitate cu prejudiciul ce a fost produs, este necesar ca fapta să poată fi imputată autorului ei, și ca autorul faptei să fi avut o vină atunci când a săvârșit-o.

Astfel, materialul probator prezentat instanțelor de către reclamantă nu denotă clar circumstanțele incidentului produs, și anume cui îi aparținea de fapt mijlocul de transport, cine se afla la volanul automobilului când s-a iscat conflictul și în ce circumstanțe s-a deteriorat telefonul mobil.

Totodată, instanțele au conchis că argumentul reclamantei-apelantei precum că vinovăția lui Valeriu Țurcan se dovedește prin încheierea de încetare a cauzei contravenționale din 08 iunie 2016, este neîntemeiat, or încheierea menționată nu îmbracă forma unui act judecătoresc irevocabil ce ar constata vinovăția pârâtului-intimatului.

Pe cale de consecință, având în vedere netemeinicia cerinței cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat, s-a atestat și netemeinicia cerinței cu privire la încasarea prejudiciului moral, care sunt subsecvente.

Referitor la cerința lui Valeriu Țurcan cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 2500 de lei, instanțele au menționat că suma pretinsă este exagerată. Or, nu se poate obține rambursarea cheltuielilor de judecată decât în măsura în care li s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al acestora. Prin urmare, suma de 2000 de lei a fost considerată adecvată speței date.

La 14 mai 2018, Maria Băncilă, reprezentată de avocatul Oleg Gorlenco a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel precum și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În susținerea recursului înaintat, recurenta a menționat că decizia instanței de apel este ilegală, emisă contrar circumstanțelor de fapt și de drept pertinente speței.

Astfel, Curtea de Apel Cahul la emiterea deciziei recurate nu a ținut cont de faptul că la depunerea acțiunii în instanță și pe tot parcursul judecării cauzei, Maria Băncilă a prezentat suficiente probe, care dovedesc faptul că anume Valeriu Țurcan este cea persoană care a agresat-o. Mai mult decât atât, materialul examinat de Inspectoratul de Poliție Cahul denotă vinovăția intimatului.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost expediată participanților la proces în data de 20 aprilie 2018 (f.d.

104). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 14 mai 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Băncilă, reprezentată de avocatul Oleg Gorlenco, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Băncilă împotriva lui Țurcan Valeriu cu privire la reparare prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan